

τάληξις αὐτοῦ καὶ 3) τὸ συνδετικὸν (ἐγκλιτικὸν) μεταξύ τῆς ῥίζης καὶ τῆς καταλήξεως ὑπάρχον, (εἰς τινα ῥήματα συνδετικὸν δὲν ὑπάρχει). π. χ. жел-а-иъ (ἐπιθυμῶ), жел-а-ѣхъ (παρατατ.), жел-а-хъ (ἀόρ.) жел-а-и (προστακτ.). Ἐνταῦθα τὸ жел-εἶναι ῥίζα, τὸ а συνδετικὸν, τὰ δὲ λοιπὰ εἶναι καταλήξεις.

Τὰ ῥήματα ὅθεν ὡς πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν καταλήξεων διαίρουσιν εἰς τρεῖς συζυγίας (спрѣженія).

Ἡ πρώτη συζυγία διὰ τὸν ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς καὶ ὠρισμένον μέλλοντα ἔχει τὰς ἐξῆς καταλήξεις 1) иъ, ѡ, 2) ешь(шь), 3) е(и). 1) емъ(ѣми), 2) ете(ѣте), 3) итъ, жтъ.

Ἡ δευτέρα ταῦτα, 1) иъ, ѡ, 2) ишь, 3) и, 1) имъ 2) ите, 3) итъ, жтъ.

Ἡ δὲ τρίτη 1) мъ, 2) шь — 1] ми, 2) те, 3) ть: π. χ. пѣиъ (ψάλλω), пѣешь, (пѣшь) пѣе [пѣи], пѣемъ, [пѣими], пѣете, [пѣите], пѣитъ (οὕτω καὶ τὸ бодж κεντῶ.)

2) Градъ (περιφράσσω), градъшь, градъ, градъмъ, градъте, градътъ, (οὕτω καὶ τὸ спѣж) κοιμῶμαι.

3) Дав-а-мъ (δίδωμι), давашъ, дава, давами. давате, даватъ, (οὕτω καὶ τὸ валямъ [κατρακοιλῶ]).

Καὶ διὰ τὰς τρεῖς συζυγίας ὁ παρατατικὸς ἔχει τὰς ἐξῆς καταλήξεις:

1) (ѣ)хъ=яхъ, 2) [ѣ]ше=еше, 3) (ѣ)ше=еше
1) (ѣ)хми=яхми, 2) [ѣ]хте=ехте, 3) [ѣ]хж=яхж. Τὸ ѣ ἐνταῦθα εἶναι χαρακτηριστικὸν τοῦ χρόνου τούτου διὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν συζυγίαν, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ τοῦτο δὲν ὑπάρχει: пѣѣхъ, градѣхъ, давахъ.

Διὰ τὸν ὠρισμένον παρωχυμένον καὶ ἐν ταῖς τρισὶ συζυγίαις καταλήξεις εἶναι αἱ ἐξῆς: 1) хъ, 2) —, 3) —, 1] хми, 2) хте, 3) хж: пѣхъ, градъхъ, давахъ.